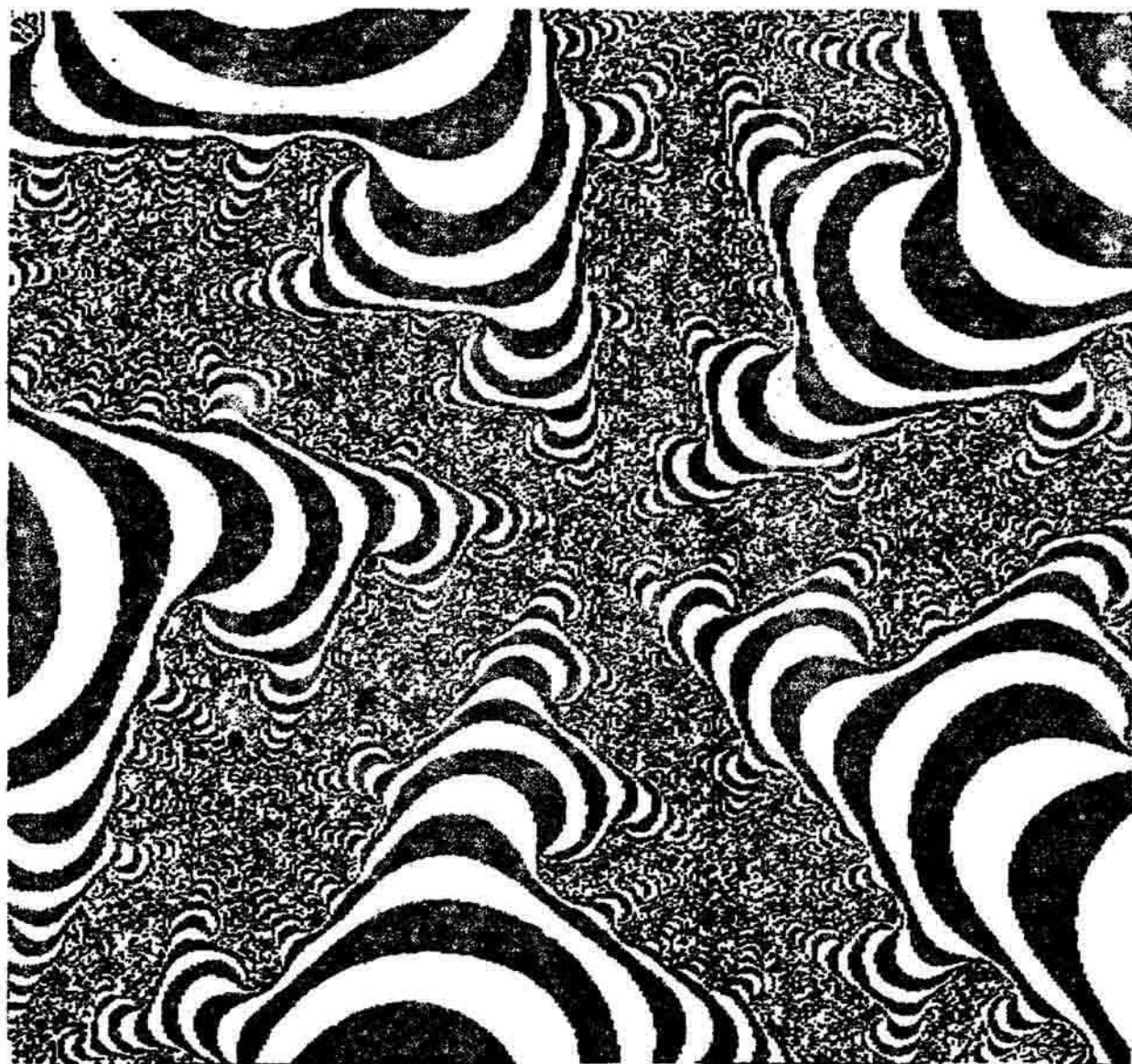

Nieuwsbrief van de Basisgroepen tegen Kerngeweld en Militarisme

December 1987

Secretariaat: Sweerts de landasstraat 73 in Arnhem

085-514957 (vrijdags van 14.00 to 17.00 uur)

Giro: 4089012 t.n.v. Landelijk Secretariaat

Basisgroepen

www.laka.org
Gedigitaliseerd 2014

Van de Redactie

Eindelijk weer een Nieuwsbrief. Jammer, dat we twee maanden hebben overgeslagen, maar er was gewoon te weinig kopij, om er eentje te verspreiden. Graag meer pennevruchten dus. Als je de euvele moed krijgt om iets in te sturen, zou onze dankbaarheid aan hondsdolheid grenzen, als je je inzending typt en daarbij een breedte van plusminus 45 tekens aan wilt houden. Dan hoeven wij namelijk de tekst niet te verkleinen en dat spaart een wandeling en kosten uit.

Op 7 februari 1988 mag je weer een landelijk overleg verwachten. Een voorbereidingsgroep is hier al mee bezig en je kan de volgende onderwerpen verwachten:

- Zijn mensen nog wel actief in basisgroepen en wat betekent dat nog.
- Wat kan het secretariaat nog meer betekenen dan elke vrijdagmiddag bij een telefoon zitten, die niet overgaat en (on)regelmatig een nieuwsbrief uitbrengen.
- Doen we weer eens een actie.
- Mededelingen van de voorbereidingsgroep van het internationale radikale AKB-kongres.
- Ook jij kunt iets inbrengen.

Kopijsluiting voor de volgende nieuwsbrief is 8 januari 1988.

Apart voorkantje toch, niet dan?

Een financieel goed bericht.

Inmiddels is het ruim een half jaar geleden dat de aksie-driedaagse in Borssele plaats vond. Nu zijn eindelijk alle rekeningen en deklaraties betaald en is duidelijk welk bedrag er na de aksie is overgebleven. Het gaat om ruim drieduizend gulden. Besloten is om dit geld te besteden aan anti-kernenergie-aksies die een landelijk karakter hebben. De stichting (Nooit meer Tsjernobyl) is schriftelijk te bereiken via postbus 5027, 6802 EA Arnhem.

NOOIT MEER TSJERNOBYL

DRUM DODEWAARD DICHT

Op zaterdag 12 december verzamelden zich ongeveer 300 mensen om Dodewaard dicht te drummen. Het weer was somber, maar de stemming vrolijk. Na eerst swingend drumwerk op de trommels, brak het kabaal los. Trommels, oliedrums, pannedekeels een cirkelzaag en alles wat nog maar meer lawaai kon maken, ging er tegenaan. En zie, de bewolking opende zich en het werd lichter. Dodewaard is er niet door dichtgegaan, maar geheid, dat er weer wat haarscheurtjes zijn bijgekomen. Goed en leuk georganiseerd door basisgroep Steekvlam uit Nijmegen.

Eén jaar eerste maandag van de maandaxies in Havelterberg.

In Havelterberg liggen kernkoppen die tijdens calamiteiten op raketten van het type Lance gemonteerd worden (bereik 150 km.) en vanuit Duitsland naar het Oostblok geschoten worden. De lanceerinrichtingen voor deze raketten zijn mobiel (rupsvoertuigen). Nederland beschikt over zes van deze lanceerinrichtingen met elk ca. acht raketten, gestationeerd in de Johannes Postkazerne in Havelte. De ongeveer vijftig bijbehorende kernkoppen liggen opgeslagen in de zwaarbewaakte site (US Army Artillery site) resor-terend onder de 8th Army Field Artillery Detachment, die het hier voor het zeggen hebben.

Een jaar geleden besloten mensen van het regionaal overleg van basisgroepen in samenwerking met de vredesgroep "De steen wijkt" uit Steenwijk om voor onbepaalde tijd synchroon met de eerste maandag van de maand blokkades in Woensdrecht, de kernkoppensite Havelterberg te blokkeren.

We hadden hiervoor verschillende redenen.

Behoudens de traditionele stille Kerstaars en een tijdje een vrouwenvredeskamp, werd zo'n belangrijk object als Havelterberg teveel met rust gelaten naar onze zin. Veel mensen staarden zich/haar blind op Woensdrecht. De overheid probeerde daar dan ook het verzet te breken. Het oppakken (preventief) van mensen die tijdens de maandelijkse blokkade op de openbare weg voor de hoofdpoot gingen staan was voor ons de druppel die de emmer deed overlopen. We wilden proberen om het openbare orde probleem waar de overheid in Woensdrecht kennelijk last van had, naar zoveel mogelijk militaire objecten in het land te verplaatsen (Woensdrecht is overal) als antwoord op hun repressieve aanpak in Woensdrecht en als protest tegen het militarisme.

Het optreden in Woensdrecht was juridisch al twijfelachtig, maar Woensdrecht is apart dus dat werd nog wel geslikt. Als de verschillende APV-artikelen toegepast moesten gaan worden in andere delen van het land zouden ze misschien op hun bek gaan.

Wij kozen voor Havelterberg omdat de link met Woensdrecht publicitair wat duidelijker was en het mensen ook meer aansprak dan een willekeurige kazerne ofzo.

We hebben verschillende pogingen gedaan (misschien niet goed en vaak genoeg) om mensen warm te krijgen iets dergelijks in bijv. Volkel te organiseren, maar dat is tot nu toe niet gelukt. Wel zijn er af en toe op de eerste maandag van de maand blokkades geweest op andere plaatsen in Nederland, maar dat was steeds eenmalig.

Overigens was een bijkomende reden dat een reis naar Woensdrecht voor mensen uit het noorden van het land nogal ver en duur is terwijl mensen toch op een of andere manier hun solidariteit met de maandelijkse blokkades in Woensdrecht wilden uiten.

Een belangrijk argument tegen het initiatief was, dat de blokkades in Woensdrecht door ons plan verzwakt zouden worden. Voor ons was echter duidelijk dat de strijd tegen het militarisme niet alleen in Woensdrecht gevoerd moest worden, maar op zoveel mogelijk plaatsen op zoveel mogelijk manieren. De vaste groep bewoners in Woensdrecht bleek met ons plan geen moeite te hebben, zodat op vier november 1986 begonnen werd met een blokkade van twaalf tot twee.

Er was vrij breed opgeroepen en er waren dan ook ongeveer tachtig mensen van de meest uiteenlopende groepen. Verschillen in axiethodes en politieke visies leidden ertoe dat er onenigheid ontstond tussen de verschillende groepen. Het gevolg was dat mensen die "zacht" axie wilden voeren de volgende keer weg bleven omdat ze de axie te hard vonden en dat de mensen die "er tegen aan wilden" wegbleven omdat ze de axie te soft vonden. Wat over bleef waren de mensen die ondanks de onderlinge verschillen in ieder geval "door" wilden gaan.

De tweede keer in december was het goed mis, want toen werden Sint en Piet gearresteerd omdat ze over het hek naar de site waren geklauterd om pepernoten uit te delen. Verder verliep de blokkade rustig. Geen verkeer!

In januari werd er behalve geblokkeerd, geschilderd bij de toegangspoort en werd de poort met een zwaar slot afgesloten. Eén schilderes werd aangehouden.

De daarop volgende maanden werd de uitvoering van een rampenplan uitgebeeld, een muur gemetseld, Reagan en Gorbatsjov op de wip gezet etc.

In juni zijn zeven mensen mensen met hamers de site opgelopen om het bewapeningsdenken een gevoelige tik te geven. Ze werden gearresteerd evenals iemand die van het gebeuren video opnames maakte. (videoband inmiddels terug)

In juli werden levensgrote poppen voor de toegangspoort neergezet om te blokkeren terwijl een groep mensen door de bossen langs de site wandelde. Er werden flink wat gaten in het hekwerk rond de site geknipt. Arrestaties mislukten. Na tweeën kwam de groep weer bij de toegangspoort, waar een wat verlate demonstrant in de berm tussen de poppen zat. Hij vertelde dat de politie keurig tot twee uur gewacht had voordat ze de poppen in de berm hadden gezet.

Grappig is dat er in augustus niemand in Havelterberg is geweest. Ook een interessante axievorm. Politie, marechaussee en inlichtingenfiguren op de been voor nop.

In het kader van de NAVO-oefening Reforger (De axiebereidheid in bijna het hele land was dus bedrevend ondanks maandenlang overleg, zoals mensen in Eindhoven al concludeerden.) werd in september het hekwerk rond de basis voor het grootste gedeelte ingepakt met zwart landbouwplastic onder het motto "Inpakken en wegzezen!" Een scherpschutter zag kans een verfbom op het stenen wapenembleem van de Yanks te gooien. Verder veel geverfd.

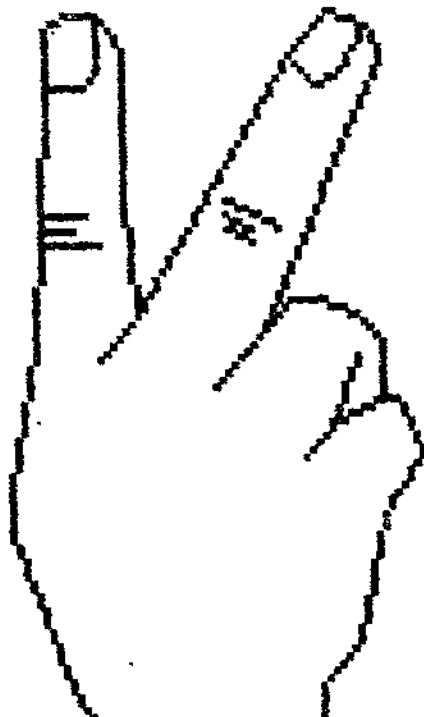
Het was inmiddels overduidelijk dat de blokkades van twaalf tot twee uur getolereerd werden. Al het in- en uitgaande verkeer werd voor twaalf en na twee uur geregeld.

Politie en marechaussee stuurden steeds het verkeer dat in die twee uur de site binnen wilde terug. (Wat wil je nou nog meer?)

Om niet al te traditioneel te worden, besloten we dan ook om in oktober 's ochtends om tien uur te beginnen met blokkeren tot 's middags drie uur. Dat gaf nogal wat verwarring aan de andere kant van het hek. Een militaire truck probeerde toen ze ons zagen nog als een speer van de site af te komen, hetgeen mislukte. Er was nu ook een geluidswagen van de Mobiele Anti-militaristen (bekend van de axes tegen Reforger). De vergunning voor de geluidswagen was door de gemeente geweigerd uit vrees voor verstoring van de openbare orde. Om twaalf uur hield een Amerikaan, die op onze hand is, een toespraak tot z'n landgenoten aan de andere kant van het hek, om ze te bewegen hun bezetting van dit stukje Nederland maar op te geven. Na z'n toespraak verbood de politie verder gebruik van de geluidsinstallatie en schermde met het feit dat ze al zo tolerant waren geweest ons één keer gebruik te laten maken van de installatie zonder vergunning. Zonder geluidsversterkende middelen overschreeuwde onze Amerikaanse vriend ook wel de site, dus dat was geen probleem. Op de hei bij de site werd inmiddels druk geoefend door gepantserde bosjes, die snel bewogen. Er werd door ons een militaire kolonne tegengehouden waarna ze rechtsomkeert maakten. (moelijk draaien op zo'n smal weggetje.) Toen tegen drieë ook nog een kolonne tanks werd tegengehouden was de maat blijkbaar al een tijdje vol want om klokslag drie arriveerden drie M.E. bussen. Beetje overdraven want er waren nog zo'n vijftien mensen aan het blokkeren. Ze hadden echter het nakijken want volgens afspraak was de axie afgelopen.

Dat de belangstelling van de wapenfanaten voor Woensdrecht schijnt af te nemen stimuleert ons om ze lastig te blijven vallen daar in Havelterberg. En als het tuig daar weg is dan zijn we wel weer ergens anders te vinden. (Vat dat maar op zoals je wil.)

P.S. Op 26 oktober moeten/moesten Sint en Piet en de Timmerlieden voor de rechter verschijnen in Assen.

Basisgroepen en hoe nu verder

Sinds eind jaren '70 zijn er basisgroepen actief, aanvankelijk alleen als anti-kernenergie-beweging. Eerst was er "Breek Atoomketen Nederland" (BAN) en kort daarna kwam "Dodewaard gaat dicht" (DGD). Daarnaast waren er nog diverse plaatselijke groeperingen, maar die wil ik nu even buiten beschouwing laten, omdat ik de werkwijzen daarvan niet voldoende ken. Ondanks, dat BAN en DGD een basisgroepen-structuur kenden, waren er tussen die twee clubs grote verschillen aan te wijzen.

BAN was met die structuur zeer nauwgezet bezig en regelmatig werd er in een landelijk overleg daarover gesproken. Zaken als onderdrukking, geweld(loosheid), leiderschap en concensus kwamen net zoveel aan de orde, als het voorbereiden van akties. De akties waren principieel geweldloos en er was vooraf goed doorgesproken, wat wel en wat niet mocht. DGD was voornamelijk aktiegericht. Ieder was voor zichzelf verantwoordelijk en bepaalde zelf hoever hij/zij ging. De paar vergaderingen, die ik bijgewoond heb, hadden het kenmerk, dat diegene met de grootste bek gelijk kreeg. Opvallend was, dat er binnen BAN ongeveer evenveel mannen als vrouwen waren en dat DGD voor het overgrote deel uit mannen bestond. Uit het bovenstaande mag blijken, dat ik mij bij DGD niet zo op m'n gemak voelde en je moet 't me maar niet kwalijk nemen, dat ik niet objectief schrijf, want ik ben dat ook niet. Wat beide groepen wel weer met elkaar gemeen hebben, is, dat ze niet meer bestaan.

Toch zijn er wel basisgroepen overgebleven, maar het is erg onduidelijk hoeveel en waar ze voornamelijk mee bezig zijn. De praktijk is, dat steeds weer de zelfde mensen de lopende zaken behartigen en zo af en toe eens een aktie voorbereiden. Er is al een lange tijd geen landelijk geweest en de laatsten zijn

maar matig bezocht. Kortom, van het basis-idee is niet zoveel meer over. Dit bleek duidelijk in Borssele dit jaar, waar de strijd tussen de aktievoerders onderling vaak nog heftiger was, dan die tussen poort 11 en de ME. Voor diegenen, die de aktie hadden voorbereid was het nogal frustrerend, dat er mensen waren, die zich tijdens de voorbereiding niet hadden laten zien en tijdens de aktie het hele beeld gingen bepalen. Naar buiten toe laten weinigen hun baalgevoel merken, want de pers is er als de kippen bij om te schrijven, dat er verdeeldheid tussen de aktievoerders aanwezig is. Nou, wat mij betreft, is die verdeeldheid er al lang en moeten we het lef ook maar eens hebben om dit hardop te zeggen en er iets aan te gaan doen.

Wat nu eens duidelijk moet worden, of de meute de basisgroepenstructuur nog zien zitten en zo ja, hoe dat dan ingevuld moet worden. Ik heb nu zo'n beetje aangegeven, hoe het verleden eruit zag, maar ik wil nadrukkelijk niet aangeven, hoe de toekomst er uit moet gaan zien. Ik zou het goed vinden, als hier het komende landelijk overleg over gesproken gaat worden. Nu zijn we los zand en daar moet maar eens wat aan gedaan worden.

In de volgende Nieuwsbrief kun je van mij een stukje verwachten over wat basisedemocratie voor mij inhoudt.

Graag ook jouw mening in de volgende Nieuwsbrief, zodat we 't komende landelijk overleg iets te discussieren hebben.

Kopij-sluitingsdatum is vrijdag 8 januari 1988.

Jos van basisgroep Kaktus uit Apeldoorn.

Hieronder de brief, die door de AKB-kongresgroep in diverse talen door Europa verstuurd is. Eerder is in de nieuwsbrief ook een brief geplaatst, maar dat was nog maar een concept.

Internationaal Kongres van Radikale Anti kernenergie Groepen

Hallo,

Binnen een deel van de radicale anti-kernenergie beweging in Nederland is het plan ontstaan om een internationaal Kongres te organiseren voor radicale anti-kernenergie groepen. Het idee is ontstaan omdat onze kontakten met anti-kernenergie groepen in andere landen of niet aanwezig zijn of heel slecht en summier zijn. En ook omdat we het idee hebben van elkaars ervaringen te kunnen leren; dat door het uitwisselen van informatie de radicale anti-kernenergiebeweging in kracht toe zal kunnen nemen; nieuwe ideeën op kan doen. Hoe het in andere landen met de anti-kernenergie beweging gesteld is, weten we vaak niet. Dat is jammer, en aan die onwetendheid moet, wat ons betreft, een eind komen. Wij denken dat zo'n Kongres voor ons als beweging heel stimuleren en motiverend kan zijn en hopen dat dat voor meer landen geldt.

We willen proberen het Kongres te organiseren in het najaar van 1988 en wel in Nederland, omdat dat voor ons het makkelijkst is en omdat het redelijk centraal ligt voor de landen die we voor het Kongres uitnodigen. Die landen zijn: West-Duitsland, België, Frankrijk, Engeland, Schotland, Wales, Ierland, Noord-Ierland, Denemarken, Zweden, Noorwegen, Finland, Zwitserland, Oostenrijk, Spanje, Baskenland, Italië, Portugal, Griekenland, Joegoslavië en Luxemburg.

Deze eerste brief is bedoeld om uitleg van en bekendheid aan het idee te geven, maar ook om de reacties al te peilen, etc. Maar daarover later meer.

Het plan ziet er nu als volgt uit:

We denken aan een Kongres van 4 dagen in het najaar (nov?) van 1988. Tijdens die vier dagen moet er voldoende tijd en gelegenheid zijn voor het leggen van kontakten, voor het informeel uitwisselen van informatie.

Voor het inhoudelijke deel van het programma denken we aan de volgende onderwerpen:

- 1- Situatie per land- kernenergieprogramma (kort)
 - geschiedenis anti-kernenergiebeweging
 - waar zijn jullie mee bezig (kort)
 - relatie met minder radicale groepen
 - hoe gaan we om met verbreding. Hoe open zijn we als beweging voor nieuwe mensen.
 - organisatie/structuur van de radicale groepen
 - repressie
- 2- Grensoverschrijdende transporten. Uitwisseling van informatie.
- 3- Onderwerpen waarover enkele landen samen over willen praten, maar die nog in de voorbereidingstijd duidelijk moeten worden.
- 4- Kanselijkheid/mogelijkheid/manieren om tot continuering van de kontakten en informatie-uitwisseling te komen.

Natuurlijk moet de inhoudelijke kant nog verder uitgewerkt worden. Tips, suggesties en dergelijke zijn dan ook welkom. Het is niet bij voorbaat de bedoeling om tot concrete gezamenlijke actievoorstellen te komen. Dat lijkt ons ook vrijwel onmogelijk, het lijkt ons in eerste instantie beter om te weten waar en hoe iedereen mee bezig is.

Wat we van jullie vragen is in eerste instantie een reactie op het idee van een dergelijk kongres, maar ook meer adressen van groepen of het zelf verder verspreiden van deze brief. Het mooiste zou zijn dat jullie al een landelijk of regionaal kontaktadres zouden kunnen noemen dat voortaan de verspreiding van informatie over het kongres ter hand wil nemen. Bijgesloten vinden jullie een lijst met adressen

waar deze brief nog meer naar toe gestuurd, zodat je uit kunt zoeken welke groepen er nog ontbreken.

Ook is het voor ons belangrijk te weten welke talen jullie kennen. Deze brief is in zoveel mogelijk talen verspreid, maar het zou heel makkelijk zijn als we dat in het vervolg kunnen beperken. Tijdens het Kongres zijn we ook van plan zoveel mogelijk simultaan te vertalen, maar ook dan is het heel makkelijk als dat tot zo weinig mogelijk talen beperkt zou kunnen blijven.

Blijft er nog één belangrijke vraag open: wat zijn radikale anti-kernenergie groepen? Omdat dat in elk land kan verschillen, willen we wat over ons zelf vertellen en dan is het aan jullie of je je aangesproken voelt.

Aktievormen zijn daarbij natuurlijk belangrijk, maar niet het enige. naast het voeren van akties die er op gericht zijn het kernenergie-programma direkt schade te berokkenen (zoals bezettingen, blokkades, sabotage, etc.) zijn we o.a. ook bezig met andere samenwerkingsvormen. we hebben ons georganiseerd in kleine vrienden/innen-groepen: mensen die elkaar goed kennen, vertrouwen, steun aan elkaar hebben, etc. Beslissingen in die groepen maar ook op landelijk vergaderingen worden genomen met algemene instemming (consensus). Iedereen heeft evenveel te zeggen, er zijn geen leiders/sters, geen hiërarchie en de groepen hebben een eigen verantwoordelijkheid. Sommigen zijn geweldloos, anderen niet. Natuurlijk wordt hierboven de ideale situatie beschreven. Zo gaat het niet altijd. Maar we hechten er veel waarde aan om deze situatie na te streven. Dit heeft alles te maken met wat we willen: we streven geen veranderingen binnen deze maatschappij na, maar willen samen een nieuwe, betere vorm ontwikkelen om met elkaar samen te leven, zonder sexismen, zonder militarisme, zonder grootschalige ondemokratische energievormen, zonder racisme, fascisme, honger, uitbuiting, en ga zo maar door. dat houdt in dat we niet alleen met kernenergie bezig zijn, maar ook op andere gebieden aktie voeren. Maar we zijn allemaal, om heel verschillende redenen, veel met de anti-kernenergie strijd bezig. We hebben onze hoop en vertrouwen niet gevestigd op het parlement, we voeren in eerste instantie ook geen aktie om de regering tot andere gedachten te brengen, we voeren aktie tegen de direkt betrokkenen: de kerncentrales, de toeleveringsbedrijven, etc.

Rond 1980/'81 was de radikale anti-kernenergie beweging in Nederland vrij groot, maar de laatste jaren is dat minder geworden. Noch het besluit om nieuwe kerncentrales te bouwen, noch het ongeluk in Tsjernobyl konden voor een forse opleving zorgen en alhoewel we nu door het diepste dal lijken te zijn is het nog een lange weg terug naar een grote, sterke radikale anti-kernenergie beweging.

Als het plan voor het Kongres aanslaat, dan willen we een aantal maanden van tevoren (aug/sept '88) een brochure uitbrengen als voorbereiding daarop. In die brochure moet dan een overzicht komen van de situatie in de eerder genoemde landen. Deze brochure moet ook interessant zijn voor mensen die niet aan het Kongres deelnemen en zal vertaald worden in een aantal talen. Wij willen het praktische werk op ons nemen, maar hebben jullie hulp natuurlijk wel nodig.

We zullen jullie geregeld op de hoogte houden van de reacties, de vorderingen van de voorbereiding, praktische informatie, etc.

Tot zover. Stuur je reacties (kritiek, tips, aanvullingen, etc.) en vooral meer adressen, naar:

KONGRES AKB
POSTBUS 8094
6710 AB EDE
NEDERLAND

Uit de nieuwsbrief van de Werkgroep Inheems Volken:

VEEL MINDER RENDIEREN AFGEKEURD

Er is weer licht in de tunnel! Eind september werden de cijfers bekend van de herfstslacht in Zweeds Lapland. Van de 90.000 rendieren die werden geslacht, werden rond 70.000 beesten goedgekeurd. De beesten dienen voor de slacht te worden gekeurd op radio-activiteit, als gevolg van de besmetting van dieren en voedsel (gras) door de kernramp in Tjerno-byl vorig jaar. Toen werden van de 95.000 slechts 20.000 goedgekeurd.

Sami hebben weer hoop

In het blad "Samefolket", het lijfblad van vele Sami in Zweden werd geschreven dat eindelijk weer een positieve stemming in de sami-sche gemeenschappen is te constateren. Toch zijn er nog steeds grote zorgen in Samiland.

In de zwaarst getroffen gebieden in Noord-Jamtland en Zuid-Vasterbotten zullen ook deze winter rendieren met grote vrachtwagens worden overgebracht naar de schone wintergebieden in Dalarna. Na de winter zullen deze rond 15.000 rendieren worden geslacht en het ziet er naar uit dat slechts een klein aantal van deze dieren dan afgekeurd zullen worden.

De experimenten met speciaal voedsel hebben ook succes gehad en zullen worden voortgezet. De Zweedse staat zal ook voor 1987/88 de schadeloosstelling van getroffen rendiereigenaren continueren. Positieve berichten dus.

Gerommel met veiligheidsnormen

Toch moet met ergernis worden gekonstateerd dat niet alleen in de E.E.G., maar ook in Skandinavie gerommeld wordt met de veiligheidsnormen van radioactiviteit. In Noorwegen is vorig jaar de norm verhoogd van de 600 naar 4.500

Bequerel, in Zweden van 300 naar 1500 Bequerel en in Finland is die norm maar helemaal afgeschaft.

Dit geschuif in de normen betekent dat nu ook rendieren goedgekeurd worden die vorig jaar nog als gevaarlijk voor de volksgezondheid werden bestempeld. Toch zijn de resultaten van de strenge controles in Noord-Zweden (Norrbotten), Noord-Noorwegen (noordelijk van Narvik) en Finland bemoedigend: overal is het gehalte aan Bequerellen gedaald tot beneden de oude Zweedse veiligheidsnorm van 300 Bequerel.

Zuidelijk van de Lule-rivier (in het midden en zuiden van Zweeds Lapland) en het zuidelijke deel van Noors Lapland is de situatie nog steeds onrustbarend. Na de komende novemberslacht zullen weer extra bloedproeven worden genomen om te bezien of alle extra maatregelen effect hebben.

De rendierkonsumptie is - mede vanwege de zekerheid dat rendiervlees tot de strengst gecontroleerde levensmiddelen wordt gerekend - op een redelijk niveau gebleven. De konklusie kan worden getrokken dat "slechts" in enkele sami-sche gemeenschappen de rendierteelt nog verscheidene jaren zal moeten boeten voor Tjerno-byl, maar dat elders de Sami (ook) deze tegenslag hebben overleefd.

In de Samische gemeenschap is een solidariteitskampagne gestart, om de tientallen rendierhouders, die flink besmette rendieren hebben en die nog jaren geen normale rendierteelt zullen kunnen uitoefenen, te ondersteunen.

KERSTBOMEN PLANTDAG

ZONDAG 3 JANUARI

14.00 uur

'T GROOTE VELD

JE WILT JE KERSTBOOM PLANTEN, OMDAT JE
JE VERLANGEN NAAR VREDE OP AARDE WILT
UITDRUKKEN

JE WILT JE KERSTBOOM PLANTEN, OMDAT JE
JE KERSTBOOM NIET TOT WEGWERPARTIKEL WILT
MAKEN IN DEZE TIJD VAN OVER-CONSUMPTIE

JE WILT JE KERSTBOOM PLANTEN ALS AANKLACHT TEGEN HET
MILITARISME, DAT OOK IN VREDESTIJD SLACHTOFFERS MAAKT,
NIET ALLEEN ONDER MENSEN, MAAR OOK IN DE NATUUR

JE WILT JE KERSTBOOM PLANTEN, OMDAT HET GROOTE VELD
EEN VAN DE ZWAARST AANGETASTE NATUURGEBIEDEN IN
NEDERLAND IS DOOR ZURE REGENS EN MILITAIR GEWELD

JE WILT JE KERSTBOOM PLANTEN OM TERUG TE NEMEN WAT DE
REGERING ONS AFNAM: GEMEENSCHAPSGROND VOOR ONZE BOMEN
(ONDANKS PROTESTEN TIJDENS DE INSpraakPROCEDURE)

JE WILT SAMEN MET JE KINDEREN JULLIE
KERSTBOOM PLANTEN OM DUIDELIJK TE MAKEN,
DAT JE VOOR HEN EEN TOEKOMST WILT!

ALS JE DAT WILT,

Kom dan naar de KERSTBOMENPLANTDAG
ook

BASISGROEP LOCHEN
05730-2516

GEEN
AANTASTING
VAN
NATUURGEBIED
MET
GROOTE VELD

EN KOOP KERSTBOOM
MET WORTELS

Verslag regio-dag 18 oktober te Arnhem

Wat eraan vooraf ging.

Binnen regio-Oost leefde al geruime tijd de gedachte om eens een dag te organiseren waar gepraat zou worden over basisgroepen, basisdemocratie, wat stelt het nog voor? Is het er nog wel? Wat zijn basisgroepen nu eigenlijk nog? Zo gezegd, zo gedaan. Maar voordat het zover was, werd er een extra nieuwsbrief voor de regio uitgebracht met stukjes geschreven door basisgroepen of mensen, die zich daarbij betrokken voelden. In deze nieuwsbrief word ook gevraagd om op de dag zelf iets leuks of minders leuks te verzinnen om je als groep of persoon te presenteren. Van wat houdt je bezig binnen de basisgroep, op welke manier ben jij bezig met basisdemocratie of acties tegen kern-geweld en militarisme.

De dag zelf

Deze begon met uiteraard koffie of thee en gebak. Er waren 25 mensen aanwezig, een gezellige drukte. Om half 12 begon het presentatiegedeelte. Twee basisgroepen uit Arnhem hadden zich voorbereid en presenteerden zich met geluidsband en dia's. De andere groepen of personen vertelden in een rondje waar zij mee bezig waren en wat zij in de loop van de jaren hadden gedaan.

Uit de presentatie kwam het volgende naar voren:

1. Wat is basisdemokratie en de zin van de bijenstructuur?
2. Waarom ben je alleen en waarom ben je in een groep bezig?
3. Eigen funktioneren van de groep als probleem.
4. Opstarten van groep een probleem; wat valt hieraan te doen?
5. Aksentverschillen tussen anti-kernenergie en anti-militarisme.
6. Uitkomsten van de dag; hoe verder in deze regio?

Tijdens het plenair hierna werd gekozen om in 2 groepen verder te gaan praten. Hierbij zou dan groep 1 meer de nadruk leggen op punt 1 en groep 2 meer de nadruk op punt 5.

Enige konklusies uit groep 1:

1. Er dient een gezamenlijke verantwoordelijkheid te zijn voor de planning en de uitvoering van akties!
2. Er is sprake van een te slappe en konsumptieve houding op het regiooverleg.
3. Er is een klein groepje dat beschikt over de kennis en de ervaring die vanuit deze positie dingen dumpst.
4. Mensen dienen zich/haar niet zo snel aangevallen te voelen als persoon en moeten leren meer open te staan voor kritiek. Mensen moeten leren om hun mening te zeggen.
5. Erg belangrijk is het dan ook dat iedereen de ruimte echt krijgt om dingen te kunnen zeggen.
6. Het is uit den boze om je eigen verwachtingen op te leggen aan de anderen
7. De uitgangspunten van een Bg zijn op een regiooverleg moeilijk terug te vinden en op het landelijk nog minder.
8. Een belangrijke funktie van het regiooverleg is om elkaar op de hoogte te houden van akties. Als je vaker komt heb je eerder kans om elkaar persoonlijk te leren kennen.

Enige konklusies uit groep 2:

1. Er is sprake van een scheiding in mensen die zich: a bezig willen houden met de direkte aktie en b meer bezig willen houden met de organisatie, de diskussies en de verdieping.
2. Steeds minder mensen willen zich bezig houden met het organiseren en voorbereiden van akties.
3. De mensen van 'toen' zijn verdwenen. Ze houden zich op een ander niveau, op een andere manier bezig met de dingen die zij belangrijk vinden.
4. Individuen vinden elkaar weer bij akties en bij overleggen. Het regiooverleg heeft hierin een belangrijke funktie.

5. Basisgroepen staan niet altijd even open voor nieuwe mensen. Ook onbekendheid en beladenheid van het begrip 'aktievoeren' spelen hierin een rol naast het feit dat we selektief zijn.
6. De vraag blijft hoe we meer mensen kunnen interesseren, kunnen aanspreken.
7. B.g-en verschillen wat betreft hun samenstelling, doelstelling, interesse-gebied en wat betreft hun aktiemethoden.
8. Het sekretariaat zoals het nu funktioneert is geen afdoende oplossing voor het waarborgen van de publiciteit van de B.g-en..

Na de diskussie werd het praatgedeelte van de dag afgesloten met een stellingenspel. De afspraak was,

dat er over deze stellingen niet gediskussieerd zou worden. Deze stellingen zouden voor een volgende regio-dag een leidraad kunnen zijn om verder te diskussieren. De dag werd afgesloten met de video van Borssele en borrelnootjes.

Basisgroep Keme.

En voor 1988

de boek erin